EFTER BEDRÖVELSEN

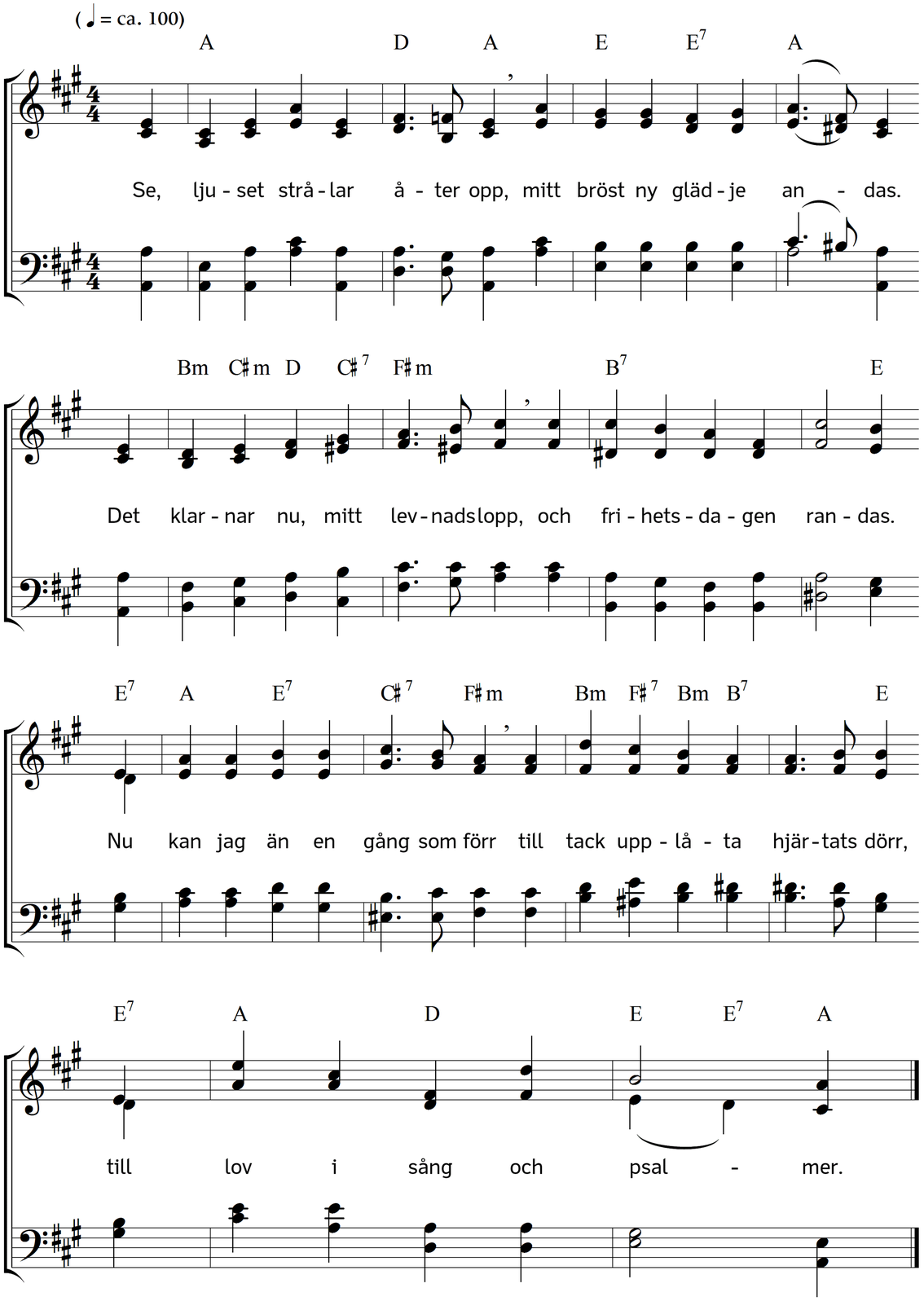

2. Min levnads Gud, jag helt beror
av vad du ger och tager.
Uti din hand min lycka bor,
du skiftar natt och dager.
Nu ligger åter ljus min stig,
mitt sjunkna mod uppreser sig,
min ande hoppas åter.

3. Det var så mörkt. Jag fick ej ro.
Det tryckte på mitt sinne.
Min barndomsfrid, min ungdomstro
flytt bort utur mitt minne.
Min kärlek död, mitt ljus utsläckt,
min dag var blott en kylig fläkt,
av ingen sol upplivad.

4. Mitt liv var liksom smärtsamt ryckt
ur gamla, kära banor.
Av sorg var sinnet ständigt tryckt.
De slaknat, hoppets fanor.
Min enda lust i tårars dal
var att föröka mina kval
och ruva på min smärta.

5. Mitt högsta goda ej du var.
Jag ville mig ej trösta.
På mörk förtvivlan själen bar,
den allt kan överrösta.
Dock blev du trofast, o min Gud,
mot den, som hatat dina bud,
försmått din kärlek varma.

6. Och nu du låter lysa fram
på nytt ditt anlet klara.
För blicken mild och allvarsam
se nattens skuggor fara.
Du tager mig vid handen opp.
Jag känner åter mod och hopp
till sjuka sinnen strömma.

7. Så vill jag utav hjärtats grund
dig, gode Fader, prisa.
Du lägger själv uti min mun
en munter morgonvisa.
Allt mera sorgens tankar fly.
Du mättar mig var morgon ny
med nåd förutan ände.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/139/